

РЕШЕНИЕ

№ 7168

гр. София, 10.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6845** по описа за **2020** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение № 112988 от 08.06.2020 г. по н.а.х.д. № 3565/2020 г., СРС, НО, 19 състав е отменено Наказателно постановление /НП/ № 360216/16.05.2019 г., издадено от заместник-кмета на Столична община (СО), с което на В. В. М. е наложено административно наказание глоба в размер на 50 /петдесет/ лева за нарушение на чл. 18, ал.1, т. 1, т.2 и т.3 във връзка с чл.46, ал.1 и чл.47, ал.1 от Наредбата за реда и условията на пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община (НРУПОГТТСО – в сила от 05.04.2018 г., приета с Решение № 178 от 05.04.2018 г. на Столичен общински съвет).

Срещу постановеното решение е подадена чрез процесуален представител касационна жалба от Столична община. Касаторът изразява искане за отмяната на съдебното решение и потвърждаване на отмененото с него наказателно постановление. Счита, че не е основателен мотивът на съда за отмяната на наказателното постановление, че са налице съществени процесуални нарушения, както и че съдът е отменил наказателното постановление на формално основание. Поддържа, че районният съд е допуснал процесуални нарушения, довели до нарушение на материалния закон. В съдебно заседание касаторът се представлява от юрисконсулт Ц..

Ответникът по касационната жалба – В. В. М. се явява лично. Оспорва жалбата и заявява искане решението на Софийския районен съд да бъде оставено в сила.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по чл. 348 от НПК и съобразно обхвата на касационната проверка съгласно чл. 218, ал. 2 от АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима- подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законоустановения 14-дневен срок. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Според установената от СРС фактическа обстановка, на 25.04.2019 г. в 13:40 часа в автобус в [населено място], кв. Студентски град, от служител, контролиращ редовността на пътниците в масовия градски транспорт на територията на Столична община е извършена проверка на В. В. М., който пътува без редовен превозен документ и отказва да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контрольора по редовността на пътниците. На същата дата е съставен АУАН за нарушение на чл. 18, ал. 1, т.1, т.2 и т. 3, вр. чл. 46, ал.1 и чл.47, ал.1 от НРУПОГТТСО. Въз основа на АУАН е издадено НП № 360216/16.05.2019 г., от заместник-кмета на Столична община (СО), с което на В. В. М. е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лева за нарушение на чл. 18, ал.1, т. 1, т.2 и т.3 във връзка с чл.46, ал.1 и чл.47, ал.1 от Наредбата за реда и условията на пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община. В АУАН е изложено, че В. В. М. е пътувал с автобус по линията на номер 280 с инв. № 2004, а проверката е била извършена след спирка ПК Д. в посока спирка Гара Пионер. Същото е посочено и в наказателното постановление, издадено въз основа на АУАН.

С оглед на така установената фактическа обстановка съдът е формирал и правните си изводи, въз основа на които е отменил оспореното НП. Съдът е приел, че в хода на административно-наказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения.

Решението на СРС е правилно. При съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени процесуални нарушения на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, довели до нарушаване правото на защита на жалбоподателя. Не са въведени конкретните хипотези, ситуирани и разграничени с формулираните от законодателя букви в разпоредбата на чл. 18, ал. 1, респ. коя от тях се възприема като приложима в случая. В нормата чл. 18, ал. 1, т.1, т. 2 и т. 3 от НРУПОГТТСО се съдържат 3 хипотези, които са свързани с различни задължения за пътниците в градския транспорт. Съгласно чл. 47, ал. 1 от Наредба на Столичен общински съвет за реда и условията на пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община, при констатиран от длъжностно лице - контрольор по редовността на пътниците случай на пътуване без редовен превозен документ или с нередовен превозен документ, и/или случай на пътуване без редовен превозен документ за съответни единици багаж, велосипед и/или домашен любимец, в нарушение на чл. 13, и отказ на пътника да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контрольор по редовността на пътниците, длъжностното лице по контрола съставя акт за установяване на административно нарушение по реда на Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), за което нередовният пътник е длъжен да слезе на следващата спирка по маршрута на превозното средство. Нормата на чл. 47, ал. 1 е поставена във връзка с чл. 46, ал. 1 от

Наредбата, като според последната, при констатиран от длъжностно лице - контролор по редовността на пътниците случай на пътуване без редовен превозен документ или с нередовен превозен документ пътникът закупува карта за еднократно пътуване, продавана от контролор по редовността на пътниците: 1. в превозното средство картата се валидира от длъжностното лице - контролор и дава право на пътника да продължи пътуването си със същото превозно средство; 2. при слизване на нередовния пътник, последният заплаща стойността на картата на спирката.

Поведението на сочения за нарушител, е квалифицирано като осъществило състава на чл. 46, ал. 1 и чл. 47, ал.1 и именно на това основание е ангажирана и административнонаказателната му отговорност по реда на чл. 49 от Наредбата. Според настоящия съдебен състав е налице неяснота на административното обвинение, поради некоректното посочване на законовите разпоредби, които се твърди, че са нарушени. Както в АУАН, така и в НП е посочено, че с поведението си пътникът е нарушил чл. 18, ал. 1, т. 1, т.2 и т.3 от Наредбата, които са свързани с различни задължения на пътуващите в градския транспорт, а именно: да притежават превозен документ /т.1/, да го представят на контролните органи /т.2/, както и да слязат от превозното средство на следващата спирка и да предоставят на контролните органи лична карта/личен паспорт за съставяне на акт за административно нарушение, при констатирано нарушение и отказ за закупуване на карта /т.3/. В случая, както в АУАН, така и в НП като нарушени са посочени и трите хипотези от посочената разпоредба на Наредбата, докато при словесното описание на нарушението е посочено, че пътникът не притежава редовен превозен документ и отказва да закупи карта. Това обстоятелство създава и неяснота за какво точно действие или бездействие лицето е санкционирано, което представлява неспазване разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН. Неяснота съществува и относно фактичката обстановка, тъй като е посочено, че В. М. е пътувал в автобус по линията на номер 280, но мястото където е извършена проверката (между спирките ПК Д. и Гара Пионер) не е включено в маршрута на тази автобусна линия. Налице е и нарушение на разпоредбата на чл. 57, ал.1, т. 5 от ЗАНН. Изложеното безспорно съставлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като накърнява правото на защита на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице.

Разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН са императивни и гарантират правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, както и възможността съдът да провери относимостта на фактичките обстоятелства при извършване на нарушението към приведената в действие санкционна норма. Неспазването им води до порок от категорията на съществените, който във всички случаи е предпоставка за отмяна на НП.

Предвид гореизложеното, настоящият касационен състав намира, че обжалваното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София – град, VII-ми касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 112988 от 08.06.2020 г., постановено по н.а.х. дело № 3565/ 2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 19 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.